

Od zdaj je bilo vse živo okoli cesarjeviča, kateri je že vtretje na Francozko prišel, da bi si prilastil cesarsko krono. Stari služabniki, vojvodi in častivci „vélikega roparja“, ki je na otoku Št. Helenskem končal, se gnečijo v kerčmo, pokloniti se unuku „vélikega roparja“. Posebno med njimi so bili Vieillard, Persigny, Vaudrey, zadnji najmodrejši in gorečnejši brambovec njegov. Prišli so se tudi poklonit politikarji in drugi, kateri so ljudstvo podkupili, da so po mestu kričali: „živio Napoleon III.“ Mnogi, katerim je ljudovlada bila tern v pèti, in so se za svoje debele mošnjice bali, hitijo v kerčmo k Napoleonu, da bi on bil rešitelj njih. Pridejo še drugi imenitni možje, kakor Thiers, Proadhon in Emil Girardin, ki jih je cesarjevič k sebi povabil, da bi tudi njih na svojo stran dobil.

V kerčmi, kjer je Ludevik Napoleon stanoval, je bilo zdaj vse živo, noč in dan so pisarili, poslance na vse strani pošiljali in tako zidali most, po katerem je prišel Napoleon na prestol cesarski.

Ko je Napoleon kmali potem kot predstojnik francozke ljudovlade kerčmo zapustil, je ponudil zvestemu strežaju Jurju službo na svojem dvoru. Juri pa, menda še premajhnega zaupanja do njega, ni hotel k njemu v službo.

Napoleon je zdaj skor da zapovednik celi Evropi; naš Juri pa posestnik revne kerčme v Parizu in se menda noč in dan za ušesmi praska, da ni hotel ponujene službe na dvoru Napoleonovem nastopiti. Mart. Zarnik.

Prihod ss. Cyrilla a Methoda do Velehradu na Morave za časuv Rastislava, krale Velkomoravy 863.

Časopis „СЛОВЕНКА“ in tudi „Pozor“ nam sta veselo novico prinesla, da je v Peštu neka krasna slika izašla v spomin bližnje tisučletnice slov. apostolov sv. Cirila i Metoda. Jaz se nesem dosti vmišljal, ampak berž ko sem to bral, si naročim imenovane kipe, in koliko je bilo moje veselje, ko mi čez malo časa v roke dojdejo zares prekrasne podobe teh sv. mož, ki sta naš še dan današnji toliko prezirani narod tako goreče ljubila, kakor nikdo drugi pred njima in za njima. Kako neumorno sta delala v vinogradu Gospodovem, kako marljivo sta terte stiskane od merzlega skalovja v plodno zemljico presajala, kako ljubeznjivo za sebi izročene ovčice skerbela. Ona dva sta naša prva rodoljuba, visoko vzvišena čez vse druge rodoljube, ki sta živela in gorela za narod svoj, ki sta vedno pripravljena bila iz ljubezni do Boga in do njega vse preterpeti. — Podoba omenjena nam kaže ta sv. moža, ko sta ravno dospela iz daljnega Soluna do Velegrada, glavnega mesta vélikega kraljestva moravskega, kamor ju je bil pozval Rastislav, silni kralj moravski, da bi luč sv. vere v njegovem prostnem kraljestvu širila in vterjevala, ne pa národa mu germanizirala, kakor so delali že takrat neslani nemški iluminati. Kralj Rastislav v sjajnem kraljevem ornatu jima gré s kraljico Miloslavo in vso svojo dvorno gospodo naproti. Vidi mu se na obrazu, kolika radost ga navdaja, ko zagleda naša apostola, sv. Cirila in Metoda. Posebno izverstno sta ona dva izdelana. Iz njunih obrazov jima sija toliko blagodušje, tolika prijaznost, da se ju človek ne more nagledati. Za njima nesejo štirje dijakoni telo sv. Klementa, četertega papeža za sv. Petrom. Prinesli so ga sabo valje iz daljne gerške dežele. — Od zad se vidijo zidovi silnega Velegrada in velika množica dvornikov, vojniov in drugega ljudstva. — Ni lepa navada pri nas, da eni vse poprek hvalijo, karkoli je slovenskega, naj bo že hvale vredno ali ne. Ta podoba pa je resnično vse hvale vredna. Vse je tako lepo, harmonično izpeljano, da bolje skoraj ne more biti. Vsak, kdor to sliko vidi, se zavzame nad njeno lepoto. Izdelana je v veliki obliki; 20 palcov dolga, 17 široka je sama podoba ali zerkalo na sredi in velja brez

poštne 2 gold. Izdal jo je gosp. Rupr. Precechtel, profesor bogoslovije v Peštu. Hvaležni smo že g. Precechtel-u, ker je izdal, še ni dolgo od tega, podobo kralja Svatopluka in sinov njegovih, ki je tudi prav lepa; ali še veliko večo slavo si je zadobil s sv. Cirilom in Metodom, posebno še za to, ker so čisti dohodki namenjeni za olepšanje velegradske romarske cerkve, ki je bila nekđaj pervostolna cerkev sv. Cirila in Metoda. — Prišla je na dan tudi druga bolj majhna podoba sv. Cirila in Metoda za siromašnejši svet. (Cena ji je 1 gold.) Gosp. profesor Precechtel sam mi je pisal, da se nadja, da se bodo te podobe vsem Slovencom prikupile, posebno pa duhovnim gospodom in bratom in sestram sv. Cirila in Metoda, katerih je že toliko po zemlji slovenski. — Kdor toraj želi te podobe imeti, naj se oberne ali naravnost na gosp. izdatelja v Pešt, ali pa naj počaka, dokler bodo v Ljubljani v bukvarnici menda Giontinovi na prodaj. Anton Domicelj.

Godec pod lipo.

Kdo gré plesat? bom zagodil,
S svojim plečem vse zbudim,
Vsak lahkó bo dečvo vodil,
Vas naprej zagotovim.
Tukaj lipa je košata,
Vstopi godec se na klop,
Koljkor le nas nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Kmetje se povsod svedrate,
Da le skal ni in štorov,
Nič redutov ne poznate
Ne polikanih podov.
Godi godec, duša zlata,
Lipa služi nam za strop,
Koljkor nas le nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Prej se moram okrepečati,
Dajte vinca mi kozarec,
Da bom mogel pritiskati,
In glasnejši bo udarec.
Pij ga godec, duša zlata,
Da pritiskal boš ob klop,
Koljkor le nas nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Prem gospóda se napravi,
Ko želi iti na ples,
Kmet že pleše in ungavi,
Da kapljá mu od ušes.
Godi godec, duša zlata,
Zgrabi gosli prav za čop,
Koljkor le nas nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Nič grajšaka se ne bojte,
Šel v toplice je z gospó;
Zaukajte in zapojte,
Do jeseni ga ne bo.
Kaj poveš nam, duša zlata,
Da je šel v toplice klóp?
Koljkor le nas nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Ktera dečva vam dopade,
Jo za desno zgrabite,
Vse verté se z vami rade,
Ko sestrice, bratje ste.
Godi godec, duša zlata,
Njih ročice so ko krop,
Koljkor nas le nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Oča župan vi začnite —
Kdo bo hodil dalje vkvenc!
Našo družbo počastite,
To naj bo nam za licenc.
Godi godec, duša zlata,
Da bom razveselil trop,
Koljkor nas le nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Tù ni pisanih pogledov,
Ne priliznih besedi,
Če je travnik lih sosedov,
Nas vendar ne zapodí.
Godi godec, duša zlata,
Srenjska lipa je in klop,
Koljkor nas le nese trata,
Par za parom hop hop hop!

Naši dedje so plesali
Kolo in visoki raj,
Se nikogar niso bali,
Kdo braniti sme nam zdaj!
Godi milo, duša zlata,
Vse že krije hladni grob —
Koljkor le nas nese trata,
Par za parom hop hop hop!

V. Kurnik.

Sopet o političnem slovenskem časniku.

Iz Dolenskega smo prejeli te dni dopis, ki milo toži, da nam še le noče politični časnik iz groba vstati. Vredništvo „Novic“ priznava popolnoma potrebo večkrat na teden izhajajočega političnega časnika, in noben list si ni več prizadjal za obujenje njegovo kot „Novice“, ker sprevidijo, da one, če bi tudi dvakrat na teden izhajale, bi vendar še premalo bile potrebam sedanjim. Ako je bilo prigovorjanje in nagovarjanje zastonj, niso „Novice“ krive, marveč to, da nobenega ni, ki bi vzela to zadevo djansko v svoje krepke roke. Če morebiti kdo misli, da „Novice“ overajo